

endnu steds, at mit Underændringsforslag hviler paa en billig og retfærdig Grund, og jeg maa derfor tillade mig paany at anbefale det.

Indenrigsministeren: Jeg maa gjøre det ærede Medlem for Bornholm opmærksom paa, at det ingenlunde er givet, at der hvert Aar i Virkeligheden vil foresalde saadanne Udgifter, som efter Udvalgets Forslag, idet de hidrøre fra Hjemsendelse til Steder, hvorfra ingen Refusion kan faaes, skulle repareres over Kjøbstad og Land, hvorimod der ubetinget hvert Aar vil forekomme Udgifter til Tærepengene. Udgiften ved Hjemsendelse til Steder, hvorfra ingen Refusion vil kunne faaes, er jo netop i Udvalgets Udkast betragtet som en ganske extra-ordinair Udgift af noget større Betydning, men tillige som en Udgift, som man forudsætter ikke hører til dem, der ville indtræffe meget jevnligt. Den vil væsentligt være indskrænket til at fremkomme ved Hjemsendelse af Ublændinge. Jeg troer derfor, at det ingenlunde var rigtigt, naar det ærede Medlem udtalte, at der ikke kunde være nogen Betænkelse ved Forslaget om en aarlig Fordeling af Udgifterne efter 3die Stykke i Udvalgets § 2, da en aarlig Fordeling dog skulde finde Sted efter samme Paragraphs 4de Stykke. Det er nemlig ingenlunde givet, at en Udgift som den i 4de Stykke omhandlede falder hvert Aar. — Det var dog egentligt ikke for at gjøre denne Bemærkning, at jeg begjærede Ordet, men det var for i Anledning af Underændringsforslaget at gjøre opmærksom paa, at det for mig i Virkeligheden er vanskeligt at stemme over dette Underændringsforslag. Der er nemlig den Vanskelighed tilstede for mig, at jeg fuldstændigt kan være enig med den ærede Underændringsforslagsstiller om den Deel af hans Forslag, som angaaer Bornholm, hvorimod det turde stille sig anderledes med Hensyn til den Deel af det samme Forslag, som angaaer Repartitionen imellem Kjøbstæderne og Landet. Der foreligger her to forskjellige Spørgsmaal, som piensynligt ikke have det Allermindste med hinanden at gjøre, men som

den ærede Forslagsstiller desuagtet dog ikke har sørget for at faae opstillede saaledes, at hvert af dem kan komme til Afstemning for sig. Jeg veed derfor ikke, om det ikke vilde være det i og for sig Helbigste, om den ærede Underændringsforslagsstiller for Dieblirket vilde berolige sig med, at Udvalgets Ordfører har lovet, at de af ham fremsatte Bemærkninger skulle blive drøftede i Udvalget inden denne Sags 3die Behandling. Forsaavidt Udvalget da ikke maatte godkjende den ærede Forslagsstillers Anskuelse, vilde han jo have det i sin Magt til den Tid at bringe Dissenspunkterne særligt under Afstemning. Det forekommer mig, som sagt, at saaledes som Underændringsforslaget nu foreligger, er det noget vanskeligt at afstemme over det, netop fordi der er neblagt to bestemt afslilte Tanker deri, uden at det er muligt at stemme over hver af dem for sig.

Tobiesen: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af de Betragtninger, som den høitærede Minister fremsatte med Hensyn til Udvalgets Udkasts § 1 og med Hensyn til et af Afnittene i dette Udkasts § 2. Den høitærede Minister fremsillede med Hensyn til § 1, om der ikke kunde være Anledning til at fastsætte en vis Priis, som Udgifterne ved Hjemsendelsen ikke maatte overstige, for at give Forsørgelsescommunen en vis Garantifor, at den fik Betleren eller Løsgængerren hjemsendt paa den billigste Maade; med Hensyn til det ene Afnit af § 2 hittede han, at det forekom ham, at en Fordeling af Hjemsendelsesudgifterne mellem Opholds- og Forsørgelsescommunen vilde kunne bidrage til at sikke den Fattige imod, at Opholdscommunen uden videre hjemsendte ham. Jeg maa i den Anledning udtale, at Udvalgets Forslag efter den practiske Erfaring, som jeg nødvendigviis maa have paa dette Omraabe, stiller sig for mig overordentligt heldigt i Sammenligning med det oprindelige Lovudkast, og at et af de Punkter, hvori man navnlig har været heldig, er det, hvorved man har fjernet